

A zentai cukorgyár ellen a napokban megindították a csődeljárást. A dolgozók a napokban kapják meg az értesítéseket a szakszervezeti intézkedésekről, valamint munkaviszonyuk megszűnéséről. Miodrag Kostić a cukorgyár jelenlegi tulajdonosa a kezdetektől leépítette a zentai gyárat. A répatermelőktől átvett termést másik gyárakban dolgozták fel. A dolgozók fizetését lecsökkentették először 15%-kal, majd a teljes bérük 65%-át kapták el, végül tavaly szeptembertől minimális bért ítéltek meg számukra, amit decembertől egyáltalán nem fizettek ki.

A gyár sorsa egyre kilátástalanabb lett, hiábavaló volt minden tárgyalás, próbálkozás. A megmaradt 110 munkás közül is újabbak mondtak fel. A szakszervezet képviselői kérték, hogy a nyugdíj előtt álló 12 munkásnak oldják meg a helyzetét, a munkaközvetítő terhére elmehessenek nyugdíjba. Még erre sem volt hajlandó a Kostić-féle cégvezetés.

A többszöri csőd előtti állapot meghosszabbítása után március végétől újabb két hónapot kellett várni, hogy a zentai cukorgyárban végül csődöt jelentsenek.

A gyár csődállapotával kapcsolatban a szakszervezeti alapszervezet elnöke, Gombos Zsolt nyilatkozott:

- Hivatalosan május 25-étől lépett életbe a csődeljárás. Az Intensa Bank indította meg az eljárást a gyárral szemben. Kinevezték a csődbiztost, aki a napokban már megkezdte az intézkedéseit. A gyár megmaradt dolgozóinak felmondanak és erről postai úton, hivatalosan értesítik őket. A munkások ezután átkerülnek a munkaközvetítő nyilvántartásába. Az őket érintő határozatokat a gyár vezetősége intézi, a szakszervezet illetékesei és a régi vezetőség részéről, Deák Teodóra.

A cukorgyár munkásainak a csőd biztos felhívására rövidesen át kell adniuk a leltári jegyzékben szereplő tárgyakat, mivel ezek a gyár tulajdonát képezik és mostantól a csődeljárással megbízott személy intézkedik róluk.

Gombos Zsolttól megtudtuk még azt is, hogy a munkások elmaradt fizetéseit egy ügyvéd segítségével szeretnék majd behajtani. A Bajić ügyvédi irodát kérték fel erre a feladatra. Pontos lista készül a kifizetetlen bérekről. Ezeknek az összegeknek a megfizettetése megoldható szociális forrásokból. Ilyen esetekben, tehát a csődnél végkielégítés nem jár. A szakszervezettel valamilyen kártérítést megpróbálnak még kiharcolni, bár erre az ügyvédek sem sok esélyt látnak.

Tehát a gyár egykori dolgozói fél fizetést kapnak a továbbiakban és előbb-utóbb remélhetik a hat havi alapbérüket, valamint a múlt évben elmaradt egyéb összegek megtérítését. S amíg a sovány fél fizetésük tart, gondolkozhatnak azon, hogyan tovább.

Rúzsa Mária

(vajma.info)